

باکتریولوژی و کلینیک

(راههای کم کردن جوابهای گمراه کننده)

دکتر نوش آذر حشمتی *

میکربهای که رشد پیدا کرده اند - چه بیماریزا و چه غیر بیماریزا - داده شود .

اگر مواد پاتولوژیکی که دارای فلور مخاط میکروبی میباشند در نظر بگیریم خواهیم دید که هرکلی از میکربهای رشد یافته میبایست بوسیله شخصی ذیصلاحیت دیده شده و در مراحل بعدی مجزا و تشخیص داده شود . مسئله باینجا ختم نمیشود بلکه در این مرحله برای دادن گزارش میبایست انتخابی از میکربها یا میکرب موردنظر بعمل آمده و جواب قطعی همراه با آنتی بیوگرام داده شود . بادر نظر گرفتن وقت لازم برای گزارش نهائی که حدود ۴ روز میباشد باید دید که جواب تا چه حد به تشخیص کمک مینماید و تاچه حد گمراه کننده نیست . برای روشن شدن مطلب به دو مورد اشاره میکنیم :

۱- برنامه تحقیقاتی که اخیراً در امریکا برای کنترل کیفیت کار در سراسر آن کشور انجام گردید نام برده میشود . در این برنامه کشت حلقی راکه در آن هموفیلوس پاراهمولی تیکوس وجود داشت به آزمایشگاههای معتبر فرستاده شد . عدهای از جوابها فلور طبیعی حلق و عده دیگر هموفیلوس پاراهمولی تیکوس جواب داده شده بود . مسلماً جوابهای هموفیلوس پاراهمولی تیکوس احتیاج بدوقت بیشتری داشته زیرا میکربی است که فقط در روی محیط بخصوصی و در مدت (۴۸) ساعت رشد مینماید .

حال اگر وقت لازم برای تشخیص آن از سایر هموفیلوسها در نظر گرفته شود می بینیم که زودتر از ۴ تا ۵ روز جواب بدست نمآید .

ازطرف دیگر باوجودی که این باکتری در مورد بعضی از فارتزیتها دیده شده اما در کتابها و مقالات پزشکی نمیتوان پاتوژنی سینه قطعی آنرا پیدا نمود .

۲- نکته مهم دیگر آلودگی بعضی از نمونهها بطور طبیعی بامیکربهای نقاط مختلف و ارزش نمونه گیری صحیح میباشد .

اگر مورد خلط رادر نظر بگیریم بایک نمونه برداری

بوضوح مشاهده میشود که پیشرفت آزمایشها در رشته بیوشیمی چشمگیر میباشد . در این رشته با داشتن دستگاههای خودکار و اجراء تکنیکهای دقیق و پیشرفته قادر خواهیم بود آزمایشهای بسیاری را با سرعت و در زمان کوتاه انجام دهیم . از نظر دقیق بودن نحوه آزمایش ، با مصرف سرمهای کنترل و استانداردهای مختلف تا حد زیادی اشکالات مربوطه برطرف شده است . روشن است که جوابهای دقیق و واضح میتواند به نحو شایسته ای در تشخیص و مداوا به طیب کمک نماید .

باید توجه داشت که در مورد کارهای میکروبیولوژی دامنه پیشرفت در حدی متوقف مانده است و هنوز سرعت و قاطعیت لازم در جوابها دیده نمیشود و اکثر کلینیسینها و میکروبیولوژیستها متفق القولند که درصد نسبتاً قابل توجهی از جوابهای کشت گنگ بوده و کمکی به تشخیص یا تصمیم طیب در مورد درمان نمینماید .

اشکالات فراوانی که در راه این نوع آزمایشات میکروبی وجود دارد ، مورد بحث این مقاله میباشد و سعی شده است تا حد امکان مسائل موجود مورد بررسی قرار گرفته و راههایی برای بهتر و روشن تر نمودن جوابهای پیشنهاد گردد .

الزاماً این مقاله حاوی بررسی مقالات و کتب مختلف از یکطرف و نیز تحقیقات و تجربیات شخصی از طرف دیگر میباشد . دو رکن اصلی در آزمایشهای میکروبی ، یکی میکربها هستند که خود موجودات جاندار میباشند و این موجودات در شرایط مختلف عکس العملهای متفاوتی دارند و دیگری انسان است که خود میتواند عکس العملهای متفاوتی در مقابل میکرب معین نشان دهد . همزیستی این دو در شرایط مختلف کاملاً متفاوت است ، زمانی همزیستی مسالمت آمیز و زمان دیگر خصمانه است بدین ترتیب نتیجه می گیریم که عدهای از میکربها بطور مطلق نمیتوانند بیماریزا و یا غیر بیماریزا باشند . عدهای از اطباء بر این عقیده اند که جواب تمام

نبوده بلکه صرفاً جهت روشن شدن مطلب و دید بهتر انجام می گیرد .

در راه خلط آنقدر سدهای مختلف وجود دارد که ارزش یابی يك خلط از نظر کشت میکربی به عقیده عده زیادی گمراه کننده میباشد .

همانطور که در جدول (شماره ۱) ملاحظه میکنید تعدادی کمتر از نصف آزمایشها قابل بررسی و تشخیص هستند . در مورد بقیه کشتها اگر فقط بخواهیم روی بیماری زائی میکرب کشت شده تکیه نمایم ، جوابها گمراه کننده میباشد .

در اینجا میتوان از وجود لوکوسیت یا علائم دیگر کمک گرفت .

تحقیقات در بیمارستان Hartford امریکا نشان میدهد که تقریباً $\frac{1}{3}$ خلطها حاوی مقدار زیادی از باکتری های مجاری تنفسی فوقانی و دهان میباشد که فقط در مورد خلطهایی که دارای دپیلوکوک های گرم مثبت همراه با مواد چرکی و موکوزی هستند ، ارزش تشخیص قائل شده اند . در اینجا باید اضافه نمود که میکربهای پاتوژن مانند کلیسیلا و استافیلوکوک و کاندیدا ، اگر بصورت کشت های خالص بدست آیند قابل گزارش میباشد و گر نه همین میکربها هم در مخلوطهای میکربی جای شك و تردید باقی می گذارند .

خلط همراه خلط ، میکربهای فلور طبیعی مجاری تنفسی بالا را هم کشت داده و بایک مخلوط میکربی فراوان روبرو خواهیم بود . اکثراً در این نوع کشت يك یا دو میکربی که میتواند بیماری زا باشند دیده میشود . پس می بینیم که تشخیص میکرب بیماری زا در اکثر موارد به دلایل فراوان مشکل و نتیجه گیری گمراه کننده و بی ثمر خواهد بود یا اگر بمورد ادرار توجه نمایم نمونه هایی که در کشت آنها بیش از یک ساعت تأخیر میشود قابل ارزش نخواهند بود زیرا عده ای بارش سریع و عده دیگر با از بین رفتن در محیط اسیدی ادرار باعث اشتباه در نتیجه گیری خواهند گردید . حال اگر کمبود اشخاص واجد صلاحیت در تمام نقاط دنیا و خرج سرسام آوری که برای شناخت هر میکرب لازم است و از طرف دیگر مدت زمانی را که در مداوا تأخیر میشود همراه با آنتی بیوتراپی های بیموردی که در تعقیب يك جواب نامشخص داده میشود ، در نظر بگیریم می بینیم که اگر کار بر اصول صحیح و سریع و همکاری مستقیم انجام گیرد ، نتایج روشن تری بدست خواهد آمد .

برای دید بهتر ووقوف به اشکالات ، آزمایشهای انجام شده در مورد هر يك از مواد پاتولژیکی مورد بررسی قرار خواهد گرفت . میکربها از نظر بیماری زائی در نقاط مختلف و شرایط متفاوت ارزیابی خواهند گردید و بر روی ارزش آزمایشهای مستقیم و اطلاعات کلینیکی بحث میشود . ذکر تعداد بیماران و درصدهای داده شده بخاطر آمارگیری

جدول شماره ۱ - کشت خلط در ۱۰۰ مورد

تعداد بیمار	آزمایش مستقیم از نظر لوکوسیت و میکرب	درجه خلط	نوع میکرب در کشت
۱۰	لوکوسیت بیش از ۲۵ B ⁻	+۲	کلیسیلا
۱۰	لوکوسیت بیش از ۲۵ C ⁺	+۳	استرپتوکوک همولیتیک گروه آ
۶	لوکوسیت بیش از ۲۵ C ⁺	+۲	پنوموکوک
۶	لوکوسیت فراوان . اپی تلیال ۱۰-۱۵ فارچ	+۲	کاندیدا آلبی کنس
۱۲	لوکوسیت فراوان C ⁺	+۳	استافیلوکوک کوآگولاز +
۴۰	لوکوسیت ۶ تا ۸ B ⁻ C ⁺	+۱-۰	مخلوط میکربی از سه نوع استافیلوکوک + پنوموکوک و کلی باسیل
۱۴	لوکوسیت بندرت اپی تلیال متوسط	-۱-۰	مخلوط میکربی از سه یا چهار نوع غیر بیماریزا و بیماریزا (فلور طبیعی)

C⁺ = باسیل گرم منفی

B⁻ = کوکسی گرم مثبت

صورت رشد ۲ تا ۳ نوع میکرب میتوان گفت که يك يا دونوع میکربهای رشد نموده عامل عفونت هستند . در اینجا بادر نظر گرفتن لام مستقیم از نظر میکرب وانجام آنتی بیوگرام جواب قانع کننده ای بدست می آید .
 بانجام این متد از ازدیاد کار بی مورد و مصرف محیط جلوگیری بعمل آمده وجوابهای نامشخص و گمراه کننده کمتر شده و سریعتر به نتیجه میرسیم .

کشت ادرار

کشتهای انجام شده بطریقه ادرار وسطیا (MUS) انجام گردیده است . اگر اشکالات و خطرات متدهای دیگر وجوابهایی را که از طریق MUS بدست می آید در نظر گیریم ، باین نتیجه میرسیم که این طریق جوابهای نسبتاً قانع کننده ای بهمراه دارد .

باوجود اینکه با ادرار کاملاً استریل، کشت انجام نمیشود ولی باتلفیق آن با متد شماری کلنی (Colony Count) و میکروسکوپی نتایج بهتری از سایر کشتهای نقاط دیگر بدست می آید که در نتیجه جوابهای گمراه کننده کمتر و بدین ترتیب به تشخیص ومداوا کمک مینماید .

اغلب ادرارها بیشتر از 10^5 یا کمتر از 10^2 کلنی باکتری دارند . اگر بیش از 10^5 باشد معمولاً بایک عفونت بیماری ادراری یا کلیوی مواجه هستیم . در مورد کمتر از 10^2 به احتمال قوی با آلودگی های اجباری طریق MSU روبرو خواهیم بود .

اشکال این نوع کشت تعداد کلنی های میکربی بین 10^5 تا 10^2 میباشد که با در دست داشتن سابقه بیمار از نظر آنتی بیوتراپی ونوع یا انواع میکرب کشت شده و تعداد لوکوسیت های موجود در ادرار بخوبی میتوان در مورد گزارش میکربی تصمیم نهائی را اتخاذ کرد .

همانطور که در جدول شماره ۲ ملاحظه میشود $\frac{3}{4}$

آزمایشها چه مثبت و چه منفی جواب قطعی داده اند . در هشت مورد هم جواب نسبتاً روشن است زیرا عدم کشت یا کمبود میکرب از نظر ارزش کلینیکی میتواند بعلت آنتی بیوتراپی بوده یا برای تشخیص بیماری دیگری غیر از عفونت کلیوی هدایت کننده باشد .

در ۴ مورد ما آلودگی از طریق واژینال را بوضوح می بینیم . در $\frac{1}{5}$ نمونه ها ، کشتهای مخلوط میکربی بدست آمده است که بادر نظر گرفتن تعداد لوکوسیت ها و علائم کلینیکی در صورت لزوم بوسیله کشت مکرر جواب قطعی بدست خواهد آمد .

Kass که در روی کشتهای مخلوط مطالعاتی

نموده باین نتیجه رسیده است که در صورتیکه شمارش کلنی 10^4 باشد ، حتی دونوع باکتری هم ارزش پیدا مینماید .

از طرف دیگر مخلوطی از باکتریهای گرم منفی همراه باکوکسی های گرم مثبت در خلطی که بدبو باشد میتواند نماینده يك آبسه ریوی با باکتری های بیهوازی باشد . ناگفته نماند که انفکسیون های ریوی باکتریل ممکن است در اثر باکتری های فلور طبیعی مجاری تنفسی فوقانی ایجاد شود که دلیل آنرا میتوان ضعف در مکانیسم (فالمی بدن و یا اشکالاتی در سلولهای مخاطی مجاری تنفسی) ذکر نمود .

می بینیم که تشخیص پنومونی با آزمایشهای میکربی بسیار مشکل است شاید بدین دلیل است که نسبت کشتهای خواسته شده خلط از طرف طبیب نسبت به آزمایشهای میکربی دیگر کمتر است زیرا میتواند جوابهای گمراه کننده بادرصد نسبتاً قابل ملاحظه داشته باشد . برای جلوگیری از اشکالات فوق نمونه برداری صحیح و اهمیت دادن در روی آزمایش مستقیم خلط بوسیله اکثر میکرب شناسان پیشنهاد میشود .

برای نمونه برداری راههای شستشوی تراشه . پونکسیون تراشه و آسپیراسیون از طریق بینی و تراشه ، از جمله راههای پیشنهادی هستند .

آسپیراسیون نازو تراکئال کم خطرترین وساده ترین فرم نمونه برداری صحیح میباشد . از نظر لام مستقیم راه پیشنهادی بوسیله Bartlett بر روی تعداد لوکوسیت وجود موکوز و تعدادی سلول اپی تلیال از طرفی و وجود میکربهای دلارم مستقیم خلط از طرف دیگر ، استوار است . اگر به خلط شماره هائی از صفر تا سه - بر حسب وجود موکوز و تعداد سلولهای مختلف که باشماره 10^5 میکروسکپ قابل دید هستند - داده شود و سپس درجه داده شده برای سلولهای اپی تلیال و لوکوسیت و موکوز را باهم جمع کنیم عدد مشخصی برای درجه خلط بدست می آید .

سلول اپی تلیال بین $10-25 = 1-1$ درجه

سلول اپی تلیال از 25 بیشتر $= 2-$ درجه

وجود موکوز $= 1+$ درجه

لوکوسیت بین $10-25 = 1+$ درجه

لوکوسیت از 25 به بالا $= 2+$ درجه

اعداد درجه خلط صفر = نمونه مجدد فوری باید

تقاضا شود (زیرا احتمالاً

آب دهان میباشد)

اعداد درجه خلط از يك تا سه کشت داده میشود .

در مورد خلط های درجه يك ، اگر فقط يك نوع

باکتری بخصوص از نوع بیماری زا رشد نماید ارزش کلینیکی

دارد و اگر چند نوع مختلف میکرب رشد کند احتمال

آلودگی فراوان است که ارزش تشخیصی ندارد و آزمایش

میبایست تکرار شود .

خلط هائی با درجه ۲ یا ۳ اگر حاوی کشت خالص

يك نوع باکتری باشد ارزش تشخیصی فراوان دارد . در

جدول شماره ۲ - کشت ادراری روی ۴۰۰ مورد

تعداد بیماران	آزمایش مستقیم از نظر لوکوسیت	نوع میکرب	بیش از ۱۰۰۰۰۰ کلنی در میلی لیتر	کمتر از ۵۰۰۰۰ کلنی در میلی لیتر
۱۰۴	بین ۱۵۰ تا ۲۰	Eeoli	+	
۴	۱۵۰ تا ۲۰	Eeoli		+
۱۵	۱۵۰ تا ۲۰	پروتئوس	+	
۲۱	۳ تا ۲ لوکوسیت	استافیلوکوک کوآگولاز + یا پیوسیانیک یا آئروباکتر	+	
۴	بیش از ۳۰ عدد	پیوسیانیک	+	
۱۶	بیش از ۲۰ لوکوسیت	مخلوط میکربی + پروتئوس و آئروباکتر	+	
۶۷	۴ تا ۳ لوکوسیت	مخلوط میکربی بیماریزا و غیر بیماریزا		+
۵	بندرت لوکوسیت	کاندیدا (آلودگی واژینال)	+	
۴	بیش از ۳۰ عدد	منفی		
۱۶۰	کمتر از ۲ عدد	منفی		

جدول شماره ۳ - کشت گلو در ۳۰۰ مورد

تعداد بیمار	آزمایش مستقیم از نظر لوکوسیت	نوع میکرب
۵۲	بیش از ۱۰	استرپتوکوک همولیتیک گروه آ
۱۰	بیش از ۳۰	دیفتری
۶	بیش از ۲۵	کاندیدا آلبی کنس
۳۲	بیش از ۲۰	استافیلوکوک طلائی (خالص)
۱۵	بندرت	منفی
۳۳	بیش از ۲۰	کشت خالص یکی از میکربها - نیسریا کلی باسیل - پیوسیانیک - تترائون
۱۵۲	کمتر از ۷ تا ۶	مخلوطی از دو پایه نوع میکربهای ذیل استافیلوکوک + - نیسریا - پنولوکوک پیوسیانیک - کلی باسیل دیفتروئید (فلور طبیعی حلق)

بیماری‌زای محیط حلق می‌باشد می‌تواند همراه با انفکسیون‌های ویرال ازدیاد پیدا نموده و عوارض چرکی ثانویه ایجاد نماید.

بطوریکه در جدول ۴ مشاهده می‌شود، $\frac{1}{3}$ کشت‌های

انجام شده دارای جواب قطعی و مثبت بوده از نظر تشخیص و درمان مشخص و روشن است. اشکال تفسیر در بیش از نیمی از آزمایش‌های انجام شده می‌باشد. ناگفته نماند که تعداد بسیار زیادی از کشت‌های حلق وجود دارد که در روی آنها آزمایش‌های مفصل تشخیص میکربی و حتی آنتی‌بیوگرام انجام می‌گردد حال آنکه فقط باکتری‌های فلور طبیعی حلق می‌باشند.

بوضوح می‌بینیم که برای نتیجه‌گیری در مورد کشت‌های حلق چند عامل اصلی باید در نظر گرفته شود که هر یک بتنهائی قابل ارزش نمی‌باشند. علائم کلینیکی تعداد لوکوسیت‌ها انواع میکربی و تعداد کلتی‌های هر یک و میکربهائی که در لام مستقیم یافت می‌شوند ارکان اصلی را تشکیل می‌دهند.

جوابهائی که صرفاً بر روی بیماری‌زائی میکرب داده شود البته بغیر از دومورد استرپتوکوک گروه آ و دیفتتری امکان دارد جوابهای صد درصد گمراه‌کننده بهمراه داشته باشند.

علائم کلینیکی و طرز نمونه‌برداری در مورد کشت زخم اهمیت فراوان دارد.

آزمایش مستقیم از نظر وجود میکرب برای پی‌گیری در مورد میکربهائی که بعلت نامناسب بودن محیط کشت رشد نمی‌نمایند دارای ارزش زیادی است و سسته به محل زخم و نوع میکرب پاتوژن، نتیجه‌گیری کاملاً متفاوت می‌باشد زیرا میکربی که در یک نوع زخم آلودگی است در نوعی دیگر عامل بیماری‌زا می‌باشد.

برخلاف خلط یا حلق که می‌بایست میکرب بیماری‌زای آن انتخاب گردد، در اینجا مخلوط میکربی

یک نوع باکتری با شمارش کلتی 10^3 هنوز ارزش بیماری‌زائی دارد.

بنابر عقیده Bartlett کشت‌های مخلوط حاوی دو نوع باکتری که شمارش کلتی آن بین 10^3 تا 10^4 باشد می‌بایست تکرار شود.

ادراز اگر از طریق پونکسیون یا سیستم اسکوپ و یا کاتتریزاسیون گرفته شود، تعداد 10^6 کلتی در میلی‌لیتر ارزش تشخیص دارد. باید متذکر شد که تعداد لوکوسیت در مورد ادرازهائی که بطریقه صحیح نمونه‌برداری شده‌اند همانقدر ارزش پیدا می‌کند که شمارش باکتری می‌تواند ارزش داشته باشد.

منظور از تهیه نمونه‌برداری درست آنست که با ترشحات واژینال یا اولترال آلودگی پیدا نکرده باشد.

در مورد نمونه‌برداری باید اهمیت کشت فوری را متذکر شد زیرا ادرازهائی که بیش از یک ساعت در کشت آن تأخیر شود ارزش نخواهد داشت.

بنابر عقیده Bellibeau میکربهای صد درصد پاتوژن محیط حلق باسیل دیفتتری و استرپتوکوک پیوژن (گروه آ) می‌باشند. این میکربها با مقدار کم قابل ارزش بوده و می‌بایست گزارش و درمان شوند. نظریه بالا بوسیله عده زیادی از صاحب‌نظران تأیید گردیده است.

برداشتی که از جدول شماره ۳ می‌توان نمود اینست که میکربهای کاندیدا - پنوموکوک - استافیلوکوک که پاتوژن هستند می‌توانند بمقدار کم بدون ایجاد عفونت در نزد شخصی سالم پیدا شوند.

از طرف دیگر باسیل‌های گرم منفی که جزء فلور طبیعی حلق می‌باشند در اثر ازدیاد می‌توانند ایجاد التهاب مختصر در حلق بنمایند. معمولاً این پدیده در تعقیب مصرف زیاد آنتی‌بیوتیک ظاهر می‌گردد. نیسر یا کاتارالیس هم که جزء میکربهای غیر-

جدول شماره ۴ - کشت زخم در ۱۰۰ مورد

تعداد بیمار	مستقیم از نظر لوکوسیت و میکرب	کشت
۴۲	لوکوسیت فراوان C+	استافیلوکوک کوآگولاز مثبت
۱۰	لوکوسیت فراوان B-	مخلوط میکربی - پرنئوس کلی باسیل پیوسیانیک
۱۳	لوکوسیت بندرت - ژرم دیده نشد	مخلوط میکربی گرم مثبت و منفی
۲۵	لوکوسیت بندرت - ژرم دیده نشد	منفی
۱۰	لوکوسیت فراوان	منفی

برمیخوریم . عده‌ای براین عقیده‌اند که در محیط واژن ، تعداد لوکوسیت‌ها ارزش چندانی ندارد لیکن تعداد بیش از ۱۰ تا ۱۵ لوکوسیت قابل توجه و دقت است . در مورد میکربهای مانند باسیل گرم منفی و دیفتروئید که جزء میکربهای غیربیماری‌زای واژن شناخته شده‌اند ، می‌بینیم که بیش از $\frac{1}{3}$ کشتهای دارای عوامل میکربی نام برده میباشند.

بنظر میرسد که تحت عوامل بخصوصی وقتی تعادل میکربی و فلور طبیعی واژن بعنای برهم بخورد این نوع باکتری بیش از حد معمول رشد نموده و میتواند عوارضی ایجاد نماید . پس صرفاً روی خاصیت بیماری‌زایی میکرب نمیتوان تصمیم گرفت .

در اینجا میبایست راجع به ارزش وجود باسیلهای ددرلاین در آزمایش مستقیم صحبت نمود . هیچیک از میکربها باستثناء کاندیدا نمیتوانند همراه با باسیلهای ددرلاین در واژن بعلت محیط اسیدی که ایجاد میشود ، وجود داشته باشند . وجود این باسیلهای در آزمایش مستقیم تأحد زیادی کمک بدتفسیر کلنی‌های آلودگی مینماید .

در اینجا باید متذکر شد نمونه‌هایی که بلافاصله بعد از اتمام ماهیانه انجام میشود همیشه فاقد باسیل گرم مثبت بوده و حاوی مخلوطی از میکربهای مختلف میباشد که ارزش کلینیکی آن مشخص نیست .

نتیجه‌ای که گرفته میشود اینست که تفسیر صحیح بدون در نظر گرفتن لام مستقیم از نظر لوکوسیت و باسیل

باید گزارش شده و آنتی‌بیوگرام روی مخلوط گذارده شود زیرا صرفاً روی نوع میکرب و تعداد کلنی نمیتوان تصمیم گرفت . آنتی‌بیوتراپی در روی یکی از میکربهای مخلوط باعث فراهم آوردن محیط مناسب برای دیگر میکربها و رشد آنها میگردد . البته با تمیز کردن محل زخم در حد امکان تا مقدار زیادی از آلودگی‌های اطراف باید جلوگیری بعمل آورد .

بغیر از مورد استفیلوکوک کوآگولاز مثبت و استرپتوکوک پنورژن که گزارش آن از طرف میکرب‌شناس و ارزش کلینیکی آن از طرف کلینیسین براحتی انجام میگردد ، در سایر موارد تشخیص فقط بوسیله تلفیق میکرب رشد نموده و علائم کلینیکی میسر است .

نتیجه‌گیری در روی کشت نمونه واژن یا دهانه رحم وقتی موضوع آندومتریس مطرح باشد مشکل بنظر میرسد زیرا عامل عفونت میتواند از میکربهای غیربیماری‌زای محیط واژن باشد که در اینجا تشخیص بدون علائم کلینیکی میسر نیست .

اگر از سه مورد وجود گنوکوک ، تریکوموناو کاندیدا - که در تشخیص مشکلی ایجاد نمی‌نماید - بگذریم کشت میکربهای دیگر تولید اشکال فراوان در تفسیر مینمایند . بطوریکه در جدول شماره ۵ ملاحظه میشود برای تفسیر بیش از $\frac{2}{3}$ آزمایشها بعلت رشد میکربهای غیر بیماری‌زا در مخلوط میکربی یا وجود لوکوسیت باشکال

جدول شماره ۵ - کشت ترشح واژن در ۴۰۰ مورد

تعداد بیمار	آزمایش مستقیم از نظر لوکوسیت در میدان میکروسکوپی	مستقیم از نظر باسیل ددرلاین	نوع میکرب یا انگل
۳۳	۱۵ تا ۳۰	-	تریکومونا
۷۵	۸ تا ۴۰	+	مونیلیا
۶	فراوان	-	گنوکوک
۳۰	بیش از ۱۰	-	دیفتروئید
۷	بندرت	+	دیفتروئید
۷۷	۲ تا ۱۰	±	مخلوط میکربی استفیلوکوک
۲۲	۸ تا ۳۰	-	کلی باسیل
۴۳	۲ تا ۴	+	کلی باسیل
۱۰۷	۱ تا ۳	+	فلور طبیعی واژن

در تعداد زیادی از آزمایشهای میکربی جوابهای گمراه کننده بدلائل زیر وجود دارند :

- ۱- وجود مخلوطهای میکربی در مواد پاتوژنیکی .
- ۲- میکربهایی که در بعضی نقاط بدن جزء فلور طبیعی محسوب گردیده و در بسیاری نقاط دیگر ایجاد بیماری مینمایند .
- ۳- بسیاری از میکربهای غیر بیماری زا با ازدیاد خود نمیتوانند ایجاد عفونت نمایند .
- ۴- عده ای از میکربهای بیماری زا با مقادیر کم ممکن است تولید عفونت نمایند .
- ۵- ممکن است در محیط کشت چند میکرب بیماریزا کشت شود ولی عامل اصلی تولید عفونت فقط یکی از آن میکربها باشد .

راههای پیشنهادی

- ۱- همکاری طیب و میکربشناس ، ذکر میکرب مورد جستجو در صورت امکان یا علائم کلینیکی .
 - ۲- گرفتن نمونه صحیح که حائز کمال اهمیت میباشد .
 - ۳- ارزش آزمایشهای مستقیم از نظر وجود میکرب ولو کوسیت بسیار زیاد است . کشت و آزمایش مستقیم باید توأمآ انجام گردد زیرا هیچکدام بتهائی قابل ارزش نمیباشند .
 - ۴- فلور طبیعی هر نقطه از بدن و میکربهایی که میتوانند در آن منطقه تولید عفونت نمایند باید در نظر گرفته شود .
 - ۵- کشت های خالص از یک نوع میکرب در تشخیص نوع عفونت بسیار اهمیت دارد .
 - ۶- در مخلوطهای میکربی نوع باکتری و تعداد کلنی ها اهمیت پیدا میکنند .
 - ۷- در عده ای از کشت های مخلوط گذاردن آنتی بیوگرام روی انواع میکربی اهمیت دارد و انتخاب میکرب بیماریزا نباید انجام گیرد .
 - ۸- در موارد مشکوک تکرار آزمایش لازم بنظر میرسد .
- بدر نظر گرفتن نکات بالا امید است تا حد امکان جوابهای کامل تر ، مطمئن تر ، سریعتر داده شده تا به تشخیص طیب و مداوای بیمار کمک نماید .

درد لاین ، علائم کلینیکی ، و میکرب رشد نموده میسر نیست .

بحث و نتیجه گیری

با وجود پیشرفت های قابل ملاحظه ای که در آزمایشات بیوشیمی با تکنیک های مدرن و دقیق امروزه بوجود آمده است در رشته میکروبیولوژی جهش چشمگیری از نظر سرعت و قاطعیت جوابها دیده نمیشود .

با توجه به آزمایشهای انجام شده و بررسی عقاید و نظریات میکربشناسان نتایج زیر حاصل شود :

- ۱- همکاری نزدیک طیب و میکروبیولوژیست رل عمده ای ایفا مینماید و چه بسا که یک اطلاع کوچک از علائم کلینیکی و یا دانستن میکرب مورد جستجو تا حد زیادی در تسریع و صحیح بودن جواب کمک می نماید .
- ۲- مرحله مهم دیگر نمونه برداری صحیح در محیط لازم و سرعت رساندن نمونه با آزمایشگاه است که انجام آن از جوابهای گمراه کننده جلوگیری مینماید .
- ۳- ارزش آزمایشهای مستقیم از نظر وجود میکرب ولو کوسیت بسیار زیاد است و کشته باید همراه آزمایش مستقیم انجام گردیده و توأمآ نتیجه گیری شوند .
- ۴- در نظر گرفتن فلور طبیعی و میکربهای بیماری زا هر منطقه با توجه به تعداد کلنی های رشد نموده و انواع مختلف نوع میکربی حائز کمال اهمیت میباشد .
- ۵- در کشتهای مشکوک با تکرار آزمایش جواب مطلوب سریعتر بدست می آید و از دادن جواب بی ثمر و گمراه کننده جلوگیری میشود .

خلاصه

با وجود پیشرفت های قابل ملاحظه ای که در آزمایشات بیوشیمی با تکنیک های مدرن و دقیق امروزه بوجود آمده است در رشته میکروبیولوژی جهش چشمگیری از نظر سرعت و قاطعیت جوابها دیده میشود .

REFERENCES

1. Griner P.F. & Lijtzin B.L. : Use of the laboratory in a teaching hospital, in plication for patient care, education and hospital castis. Ann intern. med. 75 : 157-163, 1971.
2. Kass E.H. : A symptomatic infections of the urinary tract, trans. asscc. Am. physicians 69:56, 1956.
3. Pittman M. A classification of the hemolytic bacteria of the genus haemophilus: Have mophiles haemobycticus bergeyetal. And haemophilies para haemolyticus Nov. Sepe. J. bacterial 65:750-751, 1953.
4. Barntl R.N. : Conference on the medical use fullness of microbiology. Am. J. clin. pathol. 54:521-530, 1970.
5. Belliveau R.R. : Normalus pathogenic flora in acute pharyngitis Nengl. J. Med. 288:797, 1973.
6. Bauley W.R. & Scott E. G. : Haemophilus paranfluenzae and haemophilus parahaemoeyticus diagnostic microbiology, St. Luis, C. V. Nasby, 1966.
7. Bodily H.L., Updyke E.L. and Mason J.O. : H. parahaemolyticus, diagnostic procedures for bacterial nycotic and parasitic infections. New York, Am. Pub. Health Assoc. 1970, p. 121.
8. Todd-Sanford: Clinical diagnosis by lab. methods, 1973, W.B. Sanders Company, London .
9. Raoullecoq: Nanuel d'anabyes medicales et de biologic clinique, 1971, dain editeurs Paris.
10. Burrows: Test book of microbiology. 19th edition. 1958, Sanders Company. Philadelphia.
11. Breed R.S., Murray E.C.D. and Smith N.R. : Haemophilus Parahaemolyticus Bergeys manual Baltimor Williams and Wilkins. 1854, p. 410.
12. Frankels Reitmans Sonnen with A.C. : Grawohls diagnosis. Seventh edition S. T. Lavis, C.V. Mosby. Vol. 2, 1970 p. 1284.
13. Raymond C. and Bartlett. M.D. A plea for clinical relevance in medical microbiology. Am. J. of clinical path. 6th Vol. 1974. p. 867-872.
14. Boher C.J. and Barrett F.F. Selectinc broth medium for isolation of group B. Streptococies appl. microbio. 1973. 2616.